

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 7Tos/7/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8121010537
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 07. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Tobiaš
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2021:8121010537.2

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Tobiaša a sudcov Mgr. Iva Maruščáka a JUDr. Emila Dubňanského na neverejnom zasadnutí konanom dňa 22.07.2021, v trestnej veci odsúdeného S. T. pre zločin týrania blízkej a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), ods. 3 písm. d) Tr. zákona, o sťažnosti okresného prokurátora proti uzneseniu Okresného súdu Prešov sp. zn. 1PP/34/2021 zo dňa 14.05.2021, takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. poriadku z a m i e t a sťažnosť okresného prokurátora.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením Okresný súd Prešov podľa § 66 ods. 1 písm. b), ods. 2 Tr. zákona odsúdeného S.R. T., nar. XX.XX.XXXX, podmienene prepustil z výkonu trestu odňatia slobody vo výmere 6 rokov uloženého mu rozsudkom Okresného súdu Brezno sp. zn. 3T/117/2017 zo dňa 22.01.2018 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 3To/47/2018 zo dňa 25.04.2018. Súčasne podľa § 68 ods. 1 Tr. zákona odsúdenému určil skúšobnú dobu v trvaní 4 rokov a nariadil probačný dohľad nad odsúdeným v trvaní 2 rokov. Zároveň podľa § 68 ods. 1 Tr. zákona s odkazom na § 51 ods. 3 písm. b) Tr. zákona odsúdenému ustanovil obmedzenie spočívajúce v zákaze v určenej skúšobnej dobe požívať alkoholické nápoje a iné návykové látky.

Proti tomuto uzneseniu, ihneď po jeho vyhlásení a poučení o možnosti podania opravného prostriedku, zahlásil sťažnosť prokurátor okresnej prokuratúry. Túto následne písomne odôvodnil a konštatoval, že so závermi súdu nesúhlasí a je toho názoru, že podmienene prepustenie odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody je v tejto veci nesprávne. Poukazuje na skutočnosť, že S. T. bol v minulosti päťkrát súdne trestaný, vo výkone trestu odňatia slobody je toho času po tretí krát. V roku 2004 mu bol poskytnutý benefit v podobe podmienene prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody a odsúdený sa síce v skúšobnej dobe podmienene prepustenia z výkonu trestu osvedčil, napriek tomu sa po osvedčení dopustil ďalšej trestnej činnosti. Teda, podľa jeho názoru, skrátený pobyt odsúdeného vo výkone trestu odňatia slobody nevedol k jeho náprave a ani predchádzajúce odsúdenia a samotný výkon trestu nemali na odsúdeného požadovaný výchovný účinok a nezabránili mu v páchaní ďalšej trestnej činnosti, z čoho je teda nepochybné, že nemožno reálne od odsúdeného očakávať polepšenie a vedenie riadneho spôsobu života. Dodáva, že odsúdený bol vzatý do väzby dňa 25.04.2018 v predmetnej veci, a teda ku dňu rozhodovania o podmienene prepustení bol obmedzený na osobnej slobode 4 roky, počas ktorých získal len jednu disciplinárnu odmenu. V tejto súvislosti správanie odsúdeného vo výkone trestu odňatia slobody považuje vyslovene za pasívne, účelové a za prispôsobenie sa podmienkam vo výkone trestu s cieľom bezproblémového priebehu výkonu trestu. Uvádza ďalej, že odsúdený na verejnom zasadnutí dňa 14.05.2021 pri svojom výsluchu uvádzal, že nemá žiaden problém s alkoholom a so svojou manželkou nemal nikdy problém, len sa hádali. Z pôvodného trestného konania však vyplýva, že S. T. bol odsúdený za zločin týrania blízkej a zverenej osoby, ktorého sa mal dopustiť voči svojej manželke, a teda za takto prezentované výpovede odsúdeného na verejnom zasadnutí v kontexte oboznámených listinných dôkazov súdom je zrejmé, že tento zaujal k svojej trestnej činnosti nekritický postoj, trestnú

činnosť, ako aj vzťah k požívaniu alkoholických nápojov zľahčoval, respektíve až negoval. Vo vzťahu k argumentácii súdu o tom, že poškodená trestným činom už nežije, a teda opakované páchanie trestnej činnosti na nej je vylúčené, má za to, že takáto argumentácia neobstojí, nakoľko podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody nemôže byť podmienené alebo viazané na túto konkrétnu skutočnosť, ktorá je vo vzťahu k spáchanej násilnej trestnej činnosti irelevantná. Ďalej poukazuje na relatívne dlhú dobu, ktorú má odsúdený dovykonať do konca trestu odňatia slobody, ktorý je stanovený na deň 13.04.2023 a tiež poukazuje na vnútorný rozpor samotného uznesenia súdu, kde na jednej strane očakáva, že odsúdený po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody bude viesť riadny život, na druhej strane však pre prípad, ak by si odsúdený vzal k sebe svoju chorú matku, pred jeho prípadným páchaním trestnej činnosti voči nej mu súd uložil probačný dohľad a zákaz požívania alkoholických nápojov. V závere vyslovuje názor, že podmienené prepustenie S. T. z výkonu trestu odňatia slobody nie je v súlade so zákonom a navrhuje, aby Krajský súd v Prešove zrušil touto sťažnosťou napadnuté uznesenie okresného súdu a súčasne zamietol žiadosť odsúdeného o podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody.

Na základe podanej sťažnosti preskúmal krajský súd v zmysle ustanovenia § 192 ods. 1 Tr. poriadku správnosť všetkých výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj konanie, ktoré týmto výrokom napadnutého uznesenia predchádzalo, pričom zistil, že sťažnosť prokurátora okresnej prokuratúry nie je dôvodná.

Z predloženého spisového materiálu, ale aj z odôvodnenia napadnutého uznesenia vyplýva, že odsúdený S. T. bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Brezno sp. zn. 3T/117/2017 zo dňa 22.01.2018 spojený s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 3To/47/2018 zo dňa 25.04.2018 pre zločin týrania blízkej a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), ods. 3 písm. d) Tr. zákona, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 6 rokov nepodmienečne so zaradením pre jeho výkon do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia a bolo mu tiež uložené ochranné liečenie protialkoholické ústavnou formou. Z obsahu spisu ďalej plynie, že odsúdený S. T. vykonával väzbu od 13.04.2017 do 25.04.2018 a od 15.05.2018 vykonával trest odňatia slobody v minimálnom stupni stráženia. Ku dňu rozhodovania súdu napadnutým uznesením mal teda splnené formálne podmienky pre rozhodovanie o podmienenom prepustení odsúdeného S. T. s konštatovaním, že tento vykonal dve tretiny uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody. Z hodnotenia odsúdeného S. T.a, podaného ústavom na výkon trestu, plynie, že počas výkonu väzby jeho správanie bolo v súlade s ústavným poriadkom, nedovolená činnosť zistená nebola. Poriadok udržiaval na požadovanej úrovni a k príslušníkom sa správal slušne, vzťahy s ostatnými obvinenými boli na dobrej úrovni. Vo výkone trestu v minimálnom stupni stráženia v diferenciacnej skupine C si plnil svoje povinnosti, voči normám sa neprevinil. Udržiaval vzťahy so svojou manželkou, a to formou návštev a telefonovania. Od 15.01.2019 vykonáva trest v Ústave na výkon trestu v Sabinove a po 2 mesiacoch si svojím správaním vytvoril podmienky na zmiernenie diferenciacnej skupiny na skupinu B. Ústav konštatuje správanie z jeho strany na dobrej úrovni. Príkazy a pokyny si plní, dodržiava poriadok, je zapojený do činností pre všeobecný rozvoj odsúdených, kde evidujú kladný poznatok. Vzťahy po smrti manželky udržiava s dcérou a matkou. Bol celkovo jedenkrát disciplinárne odmenený, disciplinárne potrestaný nebol. Má nariadené protialkoholické liečenie ústavnou formou, ktoré ešte nevykonal. Jeho resocializačná prognóza sa javí ako menej priaznivá, riziko sociálneho zlyhania stredné. Ústav odporučil prepustenie s dohľadom.

Z pripojeného odpisu z registra trestov plynie päť odsúdení, prvé však už v roku 1982, ktoré bolo zahladené. Register trestov obsahuje ďalšie dve odsúdenia z rokov 2003 a 2004, v prvom prípade išlo o podmienené odsúdenie, kde bol nariadený výkon nepodmienečného trestu, v druhom prípade to bolo uloženie nepodmienečného trestu v trvaní 12 mesiacov v I. nápravno-výchovnej skupine. V tomto prípade bol odsúdený podmienené prepustený zo spoločného výkonu týchto dvoch trestov dňa 10.11.2004, bola mu určená skúšobná doba v trvaní 2 rokov, v ktorej sa 21.09.2007 osvedčil. V poradí štvrté odsúdenie Okresným súdom Brezno pod sp. zn. 3T/158/2011 bolo vyriešené upustením od potrestania páchatel'a, a teda hľadá sa naňho, akoby nebol odsúdený. Prvostupňový súd poukázal v dôvodoch uznesenia na ustanovenie § 66 ods. 1 písm. a), b) Tr. zákona, podľa ktorého, súd môže odsúdeného podmienené prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život a ak ide o osobu odsúdenú za zločin, po výkone dvoch tretín uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmienečného trestu odňatia slobody. Správne tiež poukázal aj na znenie ustanovenia § 66 ods. 2 Tr. zákona, že pri

rozhodovaní o podmiennečnom prepustení súd prihliadne aj na povahu spáchaného trestného činu a na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonával.

Z vyjadrenia odsúdeného na verejnom zasadnutí plyní, že nemal problém s alkoholom, jeho manželka, vo vzťahu ku ktorej sa mal trestnej činnosti, pre ktorú v súčasnej dobe trest vykonáva, dopúšťať, zomrela minulý rok. S manželkou nikdy nemal problém, chodila za ním aj do väzby, aj do výkonu trestu. Čo sa týka rozsudku, uviedol, že jasne súhlasí s tým, čo sa stalo, v dome v Š.B. už s ním nikto nebýva, bratia pomreli, rovnako tak manželka, dcéry sú už veľké, žijú sami. Mama odsúdeného, ktorá tam s nimi bývala, utrpela mozgovú príhodu, je v súčasnej dobe v Dome sociálnych služieb a po prípadnom prepustení by sa chcel o ňu starať, vziať ju domov.

Na základe zistených skutočností súd prvého stupňa skonštatoval, že odsúdený splnil formálne podmienky pre podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, keďže vykonal dve tretiny z uloženého trestu. Pokiaľ ide o splnenie materiálnych podmienok, prvostupňový súd uzatvára, že odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie, čo vyplýva z toho, že neboli zaznamenané v jeho konaní vo výkone trestu žiadne negatíva, správal sa slušne, povinnosti, príkazy plnil. Zároveň si odsúdený vytvoril podmienky na preradenie do miernejšej diferenciacnej skupiny a za dobu výkonu trestu väzby mu bola udelená jedna disciplinárna odmena, pričom disciplinárne potrestaný nebol.

Aj podľa názoru krajského súdu v danom prípade možno konštatovať, že boli naplnené aj materiálne podmienky pre podmiennečné prepustenie odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody. Napriek námietkam prokuratúry, že u odsúdeného už bolo raz pôsobené nepodmiennečným výkonom trestu odňatia slobody, z ktorého bol podmiennečne prepustený, je potrebné zdôrazniť, že k podmiennečnému prepusteniu došlo 10.11.2004, teda pred viac ako 16 rokmi. Počas plynutia skúšobnej doby z tohto spoločného trestu, sa osvedčil. Ani z vyjadrenia odsúdeného na verejnom zasadnutí krajský súd nezistil prokurátorom konštatované zľahčovanie svojej trestnej činnosti, naopak, z jeho vyjadrenia, ale aj z reakcie na dôvody sťažnosti prokurátora plyní evidentná snaha svoj život vo veku 64 rokov meniť a podľa vlastných síl postarať sa v starobe o svoju chorú matku. Zdôrazňuje, že jeho zdravotný stav, ako aj vek mu bránili uplatniť svoje vedomosti a schopnosti vo výkone trestu odňatia slobody tak, aby mohol následne získať viac odmien a iných kladných poznatkov.

Podľa názoru krajského súdu, aj vzhľadom na tieto vyššie prezentované vyjadrenia odsúdeného, možno považovať rozhodnutie súdu prvého stupňa, ktorým rozhodol o podmiennečnom prepustení odsúdeného z výkonu konštatovaných trestov, za zákonné a správne, hlavne za situácie, ak mu súčasne súd uložil probačný dohľad nad správaním sa odsúdeného v trvaní 2 rokov a skúšobnú dobu určil v hornej polovici prípustnej sadzby vo výmere 4 rokov spoločne s obmedzením spočívajúcim v zákaze v určenej skúšobnej dobe požívať alkoholické nápoje a iné návykové látky. Uloženie probačného dohľadu a uloženie tejto povinnosti môže v danom prípade, aj podľa názoru krajského súdu, pozitívne pôsobiť na dovŕšenie nápravy odsúdeného s tým, že probačný a mediačný úradník bude vykonávať dohľad nad tým, či skutočne odsúdený naplní to, čo vyhlásil pred okresným súdom, teda, že nebude požívať alkoholické nápoje a urobí všetko pre to, aby sa postaral o svoju chorú matku. Správne tiež prvostupňový súd poukázal aj na povinnosť odsúdeného absolvovať ochranné liečenie, po absolvovaní ktorého je väčší predpoklad, že odsúdený povedie riadny život.

Z vyššie uvedených dôvodov preto krajský súd dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvého stupňa je zákonné a správne a sťažnosť prokurátora okresnej prokuratúry ako nedôvodnú zamietol. Jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok prípustný nie je.